

De illustratieroute

Villa Verbeelding

CARLL CNEUT

Over

Carll Cneut (1969, Roeselare) bracht zijn jeugd door in de Wervikse deelgemeente Geluwe. Hij is toevallig bij het illustreren terechtgekomen. Naar eigen zeggen kon hij niet zo goed tekenen, maar geleidelijk aan ontwikkelde hij een eigen stijl. En ook vandaag haal je de illustraties van Cneut er in één oogopslag uit.

© Boumediene Belbachir

Carll Cneut studeerde Grafische Vormgeving aan het Sint-Lucas in Gent. Zijn eerste professionele stappen zette hij in de reclamewereld. Door een opdracht voor een tijdschrift rolde hij per toeval de wereld van de illustratie in. In 1996 debuteerde hij met *Varkentjes van marsepein* waar zijn herkenbare stijl al zichtbaar is.

Hij schildert ambachtelijk met acryl en brengt vele lagen verf over elkaar aan. Al schilderend vervolmaakt hij techniek en compositie. Carlls stijl verwijst naar Vlaamse schilders zoals Pieter Bruegel de Oude, Jeroen Bosch en Gustave Van de Woestyne. Ook James Ensor en Edgard Tytgat inspireren hem.

Naast zijn illustratiewerk, doceert Cneut Illustratie aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten in Gent.

Werk

Carll laat graag nog wat aan de verbeelding over. Kenmerkend is de compositie waarbij zijn tekeningen als het ware worden afgesneden. Ze tonen dat er een wereld lonkt die buiten de grenzen van het blad verdergaat en waarop je als kijker je fantasie kan loslaten. Precisie is ook een belangrijk kenmerk: hij denkt op voorhand elk element tot in de kleinste details uit alvorens het op papier te zetten.

“Als ik tijdens het maken begin te grijnzen, zit het beeld juist. Dat heeft te maken met zien dat mijn ziel erin zit. Bij de studenten aan wie ik lesgeef, dram ik dikwijls door over die authenticiteit.”

- Uit: 'In het atelier van Carll Cneut' van Iedereen Leest

Over het boek

Valentina, de verwendte dochter van de keizer, was gek op vogels. In haar tuin stonden honderd kooien met prachtige exemplaren. Boven alles wou Valentina een sprekende vogel bezitten. Ze stuurde haar dienaars naar de verste uithoeken van de wereld om aan haar wensen te voldoen.

De gouden kooi, Anna Castagnoli, Carll Cneut (ill.), De Eenhoorn (2014)

GERDA DENDOOVEN

Over

Gerda Dendooven (1962, Marke) tekent, schrijft en maakt theater. Kenmerkend aan haar illustraties zijn de sfeer, karaktertyperingen en kleurgebruik. De personages staan centraal en vullen het grootste deel van het blad. Ze is een fervent lezer: haar boeken palmen niet enkel haar hart in, maar ook het grootste deel van haar zolderatelier.

© Inge Delee

Gerda Dendooven studeerde Vrije Grafiek aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten in Gent. Sinds 1987 werkt ze als illustrator, vijf jaar later gaat ze ook aan de slag als docente Illustratie. Ze illustreert kinder- en jeugdboeken, maar schrijft ook theaterstukken.

Gerda maakte illustraties bij boeken van andere auteurs zoals: *Dom Konijn* (2000) van Edward van de Vendel, *Broere* (2000), *De gans en zijn broer* (2014) en *Het beest heet Mona* (2001) van Bart Moeyaert en *Meneer Papier en zijn meisje* (2008) van Elvis Peeters. Maar ze schreef en illustreerde ook haar eigen boeken: *Mijn mama* (2001), *Takkenkind* (2012) en *De Wondertuin* (2014). Haar boek *Takkenkind* transformeerde ze ook tot een theatervoorstelling. Haar recentste werk vind je in *Niets* (2021) geschreven door Gaea Schoeters. Ook dit boek wordt herwerkt voor op de planken te brengen.

Met haar haar werk valt ze geregeld in de prijzen: de Boekenpauw, Boekenpluim, Boekenwelp, Gouden Uil Literatuurprijs, ... Ze werd ook genomineerd voor de Hans Christian Andersenprijs.

Werk

Gerda's illustraties zijn herkenbaar door de compositie, kleurharmonie en kleurvervreemding. Verhoudingen en perspectieven worden over boord gegooid. De personages treden op de voorgrond, interieurs en voorwerpen zijn van secundair belang. Stereotypen als 'De Moeder' en 'De Dokter' komen regelmatig aan bod in haar werk.

“Waarvoor ik herinnerd wil worden? Dat ik iemand getroost heb, of heb doen lachen of wenen met mijn boeken.”

Haar inspiratie vindt ze in de traditie van de Vlaamse expressionisten en surrealisten. Gerda: ‘Ik vind de wereld al heel surrealistisch, maar in mijn werk voeg ik daar nog eens een rare kronkel aan toe. Het is een universum waar ik mij heel graag in begeef.’

Over het boek

De gans en zijn broer hebben het goed op hun boerderij. Samen met de kalkoenen, de schapen, een hond en de boer is het leven tamelijk zorgeloos. Al worden ze af en toe overvallen door een gedachte die te groot voor ze is.

De gans en zijn broer, Bart Moeyaert, Gerda Dendooven (ill.) Querido (2014)

Pieter Gaudesaboos

Over

Pieter Gaudesaboos (1979, Brugge) studeerde Vrije Grafiek, Grafische Digitale Vormgeving en Fotografie in Gent, waar hij nog steeds woont. Fotografie, illustratie en typografie kenmerken zijn werk.

© Eveliene Deraedt

Sinds 2000 werkt hij als zelfstandig illustrator en auteur en verzorgt hij de vormgeving van zijn boeken. Pieter was art director van het crossmediaal cultuurproject W@=D@, huisvormgever van het Gentse theaterhuis Kopergieterij en mede-oprichter van vzw tapisplein, een projecthuis voor actueel en alledaags erfgoed. Hij ontwierp prints en patronen voor het kinderkledingmerk Fred&Ginger. Ook in vele tijdschriften kan je zijn illustraties terugvinden.

Met zijn debuut *Roodlapje* (2003) liet Pieter zich meteen opmerken als een vernieuwend talent. Hij kreeg er een Boekenpluim voor en het boek werd genomineerd voor de Gouden Uil Jeugdliteratuur.

Werk

Aanvankelijk werkte Pieter veel met foto's (*Negen schijfjes banaan op zoek naar een plekje om te slapen*; *1 2 3 piano*) en associatieve collages (*Hoe oma plots verdween*). Gaandeweg ging hij meer digitale technieken gebruiken, maar door zijn liefde voor oude prentenboeken en speelgoed behoudt zijn werk een nostalgische sfeer.

Typerend voor zijn aanpak is zijn spel met de grenzen tussen fantasie en realiteit. Hij slaat bruggen tussen realisme en absurdisme, fictie en werkelijkheid. Zijn kijk op de wereld zit vol fantasie en humor. De speelse verhaalthema's spreken alle leeftijden aan. Zijn onderwerpen zijn zelden braaf of voor de hand liggend. Een goed kinderboek is voor hem liefst niet al te politiek correct.

De prentenboeken van Pieter werden meermaals bekroond met Boekenwelpen en Boekenpluimen. In 2008 ontving hij de Gouden Uil Jeugdliteratuur voor *Linus* en in 2010 kreeg hij de Publieksprijs

voor beste boekcover voor *Het Boek van Mannetje Koek*. *Mijn huis staat in de dierentuin* behoorde tot de Vlaamse selectie voor de Biënnale van Bratislava 2019.

Over het boek

In *Een huis vol vrienden* bereidt Sam een feest voor. Hij krijgt hiervoor hulp van al zijn dierenvrienden. Pieter maakte kleurrijke illustraties met heel veel details waar je uren naar kan kijken. De prent in retrostijl met de olifant is perfect voor de muur van WZC Katharinadal waar ook de bewoners er veel plezier aan kunnen beleven.

Een huis vol vrienden, Pieter Gaudesaboos, Lannoo (2019)

FATINHA RAMOS

Over

Fátima Ramos (1977, Aveiro) groeide op in Portugal. Dat ze talent heeft, bewees ze al op jonge leeftijd. Op haar achtste toonde ze haar eerste portrettentoonstelling aan de dokters en verpleegkundigen van het Child Orthopedic Hospital.

© Michiel Devijver

Na haar studies Grafisch Ontwerp in Porto, verhuisde Fátima naar Antwerpen. Na 12 jaar in de reclamewereld, vond ze haar ware passie: illustratie. Haar werk was al te bewonderen bij affiches, artikels in tijdschriften wereldwijd en zelfs op de werfdoeken van het Antwerpse stadhuis. Het eerste kinderboek met illustraties op haar naam was *Op zoek naar Yori*. Later volgden o.a. *Ik ben heel veel liefde* (2017), *Brown Girl Magic* (2018) en *Toermalijn* (2020). In opdracht van het Museum of Modern Art in New York maakte ze ook illustraties voor het kinderboek *Sonia Delaunay – A Life of Color* (2017). Fátima valt op: in haar prijzenkast vind je al een Global Excellence Award en een White Raven.

Werk

Kleur, beweging en texturen zijn sterk aanwezig in Fátima's werk. De surreële en dromerige composities zorgen dat je haar illustraties onmiddellijk herkent.

“Ik wil mensen meenemen naar een wereld die mooi en magisch is. Daarom gebruik ik zoveel warme kleuren. Dat gaat ook terug op mijn roots. Ik kom uit een stadje in Portugal waar de zon bijna altijd schijnt en waar het barst van de kleurrijke siertegels en beschilderde gondels.”

- Uit: 'In het atelier van Fátima Ramos' van Iedereen Leest

Ze introduceert personages die net dat tikkeltje anders zijn: ze hebben lange nekken of lange armen. Zo toont Fatinha dat het oké is om uniek te zijn en dat je moet openstaan voor andere kleuren en vormen.

“Ik heb een grote verbeeldingskracht. Mijn illustraties komen recht uit mijn ziel en hebben meestal een diepere betekenis. Ik wil mensen raken en doen nadenken, en daarmee de wereld een beetje mooier maken.”

- Uit: 'Jong geweld' van Knack Weekend

Over het boek

Luna is een kind van mama. En papa. Die houden erg veel van elkaar. Samen met mama en papa filosofeert ze over liefde, familie en hoe zij daar haar wortels heeft.

Ik ben heel veel liefde, Wally Den Doncker, Fatinha Ramos (ill.), Davidsfonds (2017)

TOM SCHAMP

Over

Tom Schamp (1970, Mortsel) groeide op in Brussel en studeerde daar Toegepaste Grafiek aan Sint-Lukas. Daarna trok hij een jaar naar Polen om zijn opleiding verder te zetten. Daar ontwikkelde hij een eigen stijl via opdrachten in reclame en communicatie.

© Boumediene Belbachir

Terug in België ontwierp hij boekcovers voor uitgeverij Averbode. Tom ontwerpt affiches, kalenders, postzegels en zelfs indrukwekkende etalages van Galerie Lafayette in Parijs tot in Japan. Maar boven alles is hij illustrator van kinderboeken in binnen- en buitenland.

Werk

Uit de klare-lijntekeningen van Joost Swarte en Ever Meulen putte Schamp aanvankelijk zijn inspiratie, maar na verloop van tijd ontwikkelde hij een eigen stijl. De donkere en rijke kleuren geven zijn werk iets magisch, soms zelf angstaanjagends. Hij combineert verschillende materialen tot een haast surrealistisch geheel, waardoor zijn illustraties heel herkenbaar zijn.

Tom schildert vooral met acrylverf op karton en bewerkt daarna digitaal zijn ontwerpen. Zijn illustraties barsten van kleur en grappige details. Kijken naar Toms werk prikkelt je fantasie en voor je het weet ben je zelf een verhaal aan het verzinnen.

“Alles wat ik geschilderd, ingescand en in Photoshop uitgesneden heb, komt in mijn digitale beeldbank terecht. Wachtkamers vol vrouwen, hoeden of radio's heb ik daar. Mijn recentste boeken ontstonden door nieuwe invalshoeken te ontdekken in die grote beeldcollectie en te zien dat er vanalles begon te leven als ik nieuwe collages maakte.”

- Uit: 'In het atelier van Tom Schamp' van Iedereen Leest

Schamp is bekend als de creatieve geest achter de populaire prentenboekenreeks *Otto*. Ook boeken zoals *Et puis après on sera mort ...* (2000), *Le Livre des peut-être* (2003), *Carnavalphabet* (2007), *Door de lens* (2009) en *Oef, wat een geluk!* (2015) zijn geliefd over de landsgrenzen heen. Toms werk werd al gelauwerd met een Boekenpluim, een Boekenpauw en het Gulden Palet.

Over het boek

In *Feest in de wolken* vertelt Tom Schamp over de bewoners van een wolkenkrabber. Maak kennis met een mysterieuze kat, een zeemeermin en een matroos. En schuif bij de feesttafel aan, hoog in de wolken.

“In mijn werk is het altijd feest. Dit doe ik omdat ik vooral voor kinderen werk. Zelf ben ik eigenlijk helemaal niet zo een feestbeest, maar kinderen kunnen er nog helemaal in opgaan. Een tekening moet gul zijn: ik stop er vele details in, maar ook stukjes van mezelf.”

Feest in de wolken, Tom Schamp, Lannoo (2017)

LEO TIMMERS

Over

Leo Timmers (1970, Genk) groeide op in Houthalen en was als kind al gebeten door de tekenmicrobe. Toen hij twaalf was, maakte hij aan zijn tekentafel zijn eerste stripverhaal. (Het is trouwens nog altijd diezelfde tafel waar Leo's illustraties vandaag vorm krijgen.)

© Hilde Coenegrachts

Het was dan ook niet verwonderlijk dat zijn studiekeuze viel op Publiciteit en Grafische Vormgeving. Timmers vergaarde bekendheid met zijn herkenbare illustraties voor de reclamewereld, maar ook voor bladen zoals Knack en Humo. Hij ging ook aan de slag met kinderboeken. Nu maakt hij al meer dan 25 jaar zijn eigen prentenboeken.

“Mijn dyslexie drukte een zware stempel op mijn lagereschooltijd. Mijn ouders moeten verschrikkelijk bezorgd zijn geweest om mijn slechte rapporten, maar mijn vader zei altijd dat ik er wel zou komen dankzij het enige waarin ik wél uitblonk: tekenen.”

- Uit: 'In het atelier van Leo Timmers' van Iedereen Leest

Werk

Kleur, beweging, humor en geestige ideeën kenmerken het werk van Leo. Hij vertelt sterke verhalen, niet zozeer met woorden, maar vooral met krachtige beelden. In elk verhaal ontdek je vrolijke taferelen met een typerend en intens kleurenpalet.

Ook transportmiddelen en dieren zie je vaak passeren in de verhalen van *Wie rijdt?*, *Garage Gust* en *Diepzeedokter Diederik*. Een schilderende hond is dan weer het hoofdpersonage in *Meneer Réne* en een verdwaalde kat in *Een huis voor Harry* en een eenzame olifant in *Het eiland van Olifant*.

Leo's werk wordt wereldwijd gelauwerd: zijn boeken zijn al in meer dan 25 talen vertaald.

The New York Times prees zijn boek *Aap op straat* en gaf het een plaatsje in de top 10 van de beste kinderboeken. Verder ontving hij bekroningen zoals de Boekenpluim, Sardes-Leespluim en het Prentenboek van het jaar op.

Over het boek

Olifant belandt na een storm op zee. Hij is alleen, maar krijgt al snel hulp van zijn vrienden. Net zoals andere boeken van Leo, is het een feest om te lezen. De fijne details die een heel verhaal vertellen, uitbundige kleuren en personages die je niet onberoerd laten.

“Het eiland van Olifant kreeg vorm tijdens de eerste lockdown. De eenzaamheid van Olifant, alleen op zijn eiland, schreeuwend om hulp. Dat werd plots wel heel herkenbaar. We hebben de behoefte om samen te zijn, net zoals de personages in het boek.”

- Uit: Interview met TVL

Het eiland van Olifant, Leo Timmers, Querido (2020)

PETER VAN DEN ENDE

Over

Peter Van den Ende (1985, Antwerpen) volgde kunstonderwijs en ging daarna biologie studeren. Hij was twee jaar natuurgids op de Kaaimaneilanden, maar koos uiteindelijk resoluut voor de tekentafel. Zijn debuut *Zwerveling* (2020), een graphic novel zonder woorden, gooide meteen al hoge ogen en werd uitgebracht in verschillende landen.

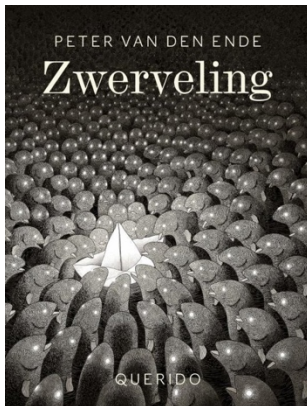
© Boumediene Belbachir

“Het wateroppervlak is een toverspiegel waarachter een andere wereld schuilt, één waarin de mens plots kan vliegen, het licht danst op de zeebodem en de meest maffe wezens leven. Als kind had ik ze al in boeken gezien: vissen met tanden zo groot dat ze hun mond niet kunnen sluiten of reuzeinktvisser met ogen zo groot als basketballen.”

“Ik heb me echt laten inspireren door de prikkelende vormen in ‘Art Forms in Nature’ van Ernst Haeckel. De eerste keer dat ik dat gevoel kreeg, was ik tien en ontdekte ik Jules Vernes-boeken met gravures van Riou en Neuville. Ik knipoog ernaar in ‘Zwerveling’, want symboliek is heel belangrijk voor mij. Ik teken niets waarvan ik niet kan uitleggen, waarnaar het verwijst, al zeg ik tegen lezers meestal dat wij zij erin zien, even juist is als wat ik erin zie.”

- Uit met Iedereen Leest – In het atelier van Peter Van den Ende

Over het boek

Aan boord van een schip wordt een bootje gevouwen en voorzichtig te water gelaten. Dan vaart het schip weg en staat het bootje er alleen voor. Het vaart over de oceaan en verbaast zich over de sprookjeswereld boven en onder water. Na een lange reis komt het aan in de haven, waar een verrassing wacht.

Zwerveling, Peter Van den Ende, Querido (2020)

SEBASTIAAN VAN DONINCK

Over

Sebastiaan Van Doninck (1979, Herentals) groeide op in een groot gezin op het Vlaamse platteland. Geprikkeld door zijn creatieve moeder was hij op jonge leeftijd al bezig met tekenen. Zijn favoriete onderwerp? Vogels. Het is dan ook niet verwonderlijk dat je zijn atelier vandaag in het midden van de natuur vindt.

© Inge Delee

Sebastiaan volgde het secundair kunstonderwijs aan het Antwerpse Sint-Lucas Instituut. Daarna koos hij voor Illustratieve Vormgeving aan de Karel de Grote Hogeschool. In zijn laatste jaar kreeg hij les van Carll Cneut en André Sollie. Zijn afstudeerproject was een bewerking van Oscar Wildes *De zelfzuchtige reus*. Hij transformeerde dit verhaal naar een nostalgische graphic novel. Zijn carrière als illustrator begon in 2003 met *Oink* en *Het woei*, respectievelijk in samenwerking met Geert de Kockere en Edward van de Vendel. Hij tekent zowel voor kinderen als volwassenen. Met *De fantastische vliegwedstrijd* won hij recent nog de Boekenpauw.

“Tekenen is mijn manier om dingen te begrijpen en dirigent te zijn in mijn eigen, kleine universum. Dat trekt me nog altijd zo aan in tekenen: het bevrijdt me.”

- Uit: *'In het atelier van Sebastiaan Van Doninck'* van Iedereen Leest

Werk

Sebastiaans werk wordt beschreven als: kleurrijk met een donker randje, kindertekeningen uit de jaren '50 of geïnspireerd op de vintage Japanse cultuur. Sebastiaan gebruikt graag verschillende media, combineert het digitale met het handgemaakte en is altijd op zoek naar nieuwe werkwijzen om zijn illustraties naar een hoger niveau te tillen.

“Ik proef graag van vele verschillende technieken en keer van tijd tot tijd mijn schip al eens. Ik hou ontzettend van inkten op waterbasis en van waterverf, al dan niet digitaal bewerkt.”

- Uit: 'Letterfretter vraagt: interview met illustrator Sebastiaan Van Doninck'

Over het boek

Welkom bij de Vliegwedstrijd voor Vogels! Tien teams gaan van start. Maar tijdens de race komen de deelnemers één voor één in de problemen. Team Flamingo komt niet van de grond, Team Havik verlaat het toestel met de schietstoelen en Team Struisvogel-Pinguïn stort neer! Wat is hier aan de hand? En waarom komt Team Kip als enige níét in de problemen?

De fantastische vliegwedstrijd, Tjibbe Veldkamp, Sebastiaan Van Doninck (ill.) Querido (2020)

JUDITH VANISTENDAEL

Over

Judith Vanistendael (1974, Leuven) is illustrator en tekenaar. Ze studeerde kunstwetenschappen in Gent en volgde een postgraduaat in Sevilla. Ondertussen tekende ze illustraties voor Vlaamse sprookjes van haar vader Geert Vanistendael. Ze legde zich toe op illustreren en werd bij een breder publiek bekend door enkele stripalbums.

© Marc Baert

In 2016 verscheen *Mikel*, een graphic novel die ook in het Frans en Spaans verscheen. In 2021 volgde *De walvisbibliotheek*, een bitterzoet beeldverhaal dat ze maakte samen met stripscenarist Zidrou. Met deze titel won ze de Willy Vandersteenprijs. Judith kreeg in 2023 ook de Bronzen Adhemar, de belangrijkste onderscheiding in stripland. Het boek *Atan van Kea* maakte ze in opdracht van het Louvre in Parijs, ze mocht daarvoor inspiratie opdoen in een volkomen verlaten museum.

“Strips maken is erg ingewikkeld. Je hebt te maken met de technische aspecten van de boekvorm, je moet denken aan de leesrichting, aan de woord-beeldverhouding. Daarnaast mag het niet te arty of hermetisch worden, want ik wil toegankelijk zijn voor iedereen. Kunsvorm en ambacht sluiten elkaar niet uit. Hoe beter je je ambacht beheerst, hoe beter je kunstuiting wordt.”

- Uit: Interview met Judith Vanistendael in De Morgen

Over het boek

Diep op de bodem van de oceaan woont een walvis. Ze is meer dan honderdduizend jaar oud. Het is een bijzondere walvis! Achter haar glimlach zit de grootste bibliotheek van de zeeën verstopt.

De kleurrijke tekeningen in deze hartverwarmende striproman trekken de aandacht van jonge kinderen. Het gelaagde verhaal schuwt de moeilijke thema's niet en maakt het boek dus ook geschikt voor volwassenen.

De walvisbibliotheek, Zidrou, Judith Vanistendael (ill.), Oogachtend (2021)

KAATJE VERMEIRE

Over

Het werk van Kaatje Vermeire (1981, Gent) spreekt tot de verbeelding, je wordt als het ware uitgenodigd om in haar illustraties te verdwalen. Ze sprokkelt overal materialen en omschrijft haar atelier als ‘een netjes geordende papieren vuilnisbelt’.

© Boumediene Belbachir

Kaatje studeerde Grafische en Reclamevormgeving in Gent, maar zocht daarna meer het experiment op. Toen zij in de opleiding Vrije Grafiek de mogelijkheden van etsen, houtsneden en andere druktechnieken ontdekte, ging er een wereld open.

Ze debuteerde met *De vrouw en het jongetje* (2007) met tekst van Geert De Kockere. Dit boek was meteen al een schot in de roos. Het leverde verschillende prijzen en internationale belangstelling op. Voor haar volgende prentenboeken koos Kaatje sterke, gevoelige verhalen die door haar gelaagde illustraties veel weerklank kregen.

“Ik ben er zelf niet uit of mijn werk voor kinderen of volwassenen bestemd is. Mijn illustraties zijn nooit voor een bepaald publiek bedoeld – ik werk gewoon vanuit mezelf. Ik stop er wel genoeg poortjes voor alle leeftijden in.”

Werk

Kaatje wendt verschillende grafische middelen aan om haar rijkgeschakeerde illustraties vorm te geven van gesprokkelde stofjes en behangmotiefjes tot etspersen en digitale collages. Met deze afzonderlijke elementen puzzelt ze een uitbundig gedetailleerde wereld van kleuren, vormen en lagen.

Haar werk viel al verschillende keren in de prijzen met de Boekenpluim, de Boekenpauw, Grote Prijs van de Picturale en de Bilderbuchpreis.

Over het boek

Mare houdt van lekker eten en is erg ongeduldig. Net als haar oma. Ze zijn dan ook twee handen op een buik. Op een dag wordt oma ziek en ze verliest haar woorden. Mare begrijpt evenwel nog steeds wat ze bedoelt.

Mare en de dingen, Kaatje Vermeire, De Eenhoorn (2010)